

עפ"ת 45703/03-17 - מחמוד גבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 מאי 2017

עפ"ת 45703-03-17 גבר נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור

המערער
מחמוד גבר

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד עותמאן

ב"כ המשיבה עו"ד אלירן אשכנזי

המערער התייצב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. לפני ערעור על פסקי דינו של בית משפט קמא (שלום לתעבורה בפתח תקווה, מיום 5.2.17, של כב' השופטת אוסטפלד נאוי), בגדרו הושתה על המערער, בין היתר, פסילה בפועל למשך 18 חודשים, וזאת במצטבר לפסילה מותנית שהופעלה מתיק אחר בת 6 חודשים.

כן הוטלו על המערער, ובמסגרת הסדר שבין הצדדים - של"צ בהיקף של 150 שעות, קנס בסך 3,500 ₪, ופסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים, ומאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים.

2. המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה במהירות, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח - כל זאת בגין עבירות מיום 13.1.16, עת נהג במהירות של 131 קמ"ש, העולה ב-41 קמ"ש על המהירות המותרת, נהג ללא רישיון נהיגה תקף מיום 2.9.08, ובזמן פסילה שהושתה עליו למשך 12 חודשים ביום 28.1.15. (דהיינו, שנה טרם ביצוע העבירה נשוא ערעור זה).

3. הערעור מכון כנגד משך תקופת הפסילה בפועל שהושתה על המערער - בהודעת הערעור, כמו גם בטיעוניו לפני, ציין ב"כ המערער כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לתסקיר החיובי שהוגש בעניינו של

המערער, להודייתו, להסדר שנכרת בין הצדדים, לחרטתו של המערער, את בקשתו לפתוח דף חדש, והצטרפותו לעבור תיאוריה וטסט חדשים, גילו, היותו אב למשפחה ומפרנס יחיד בענף הבנייה.

משכך, ציין ב"כ המערער, כי מקום בו הוטל היקף של"צ משמעותי, יש לאזן את עונשו של המערער בהטלת משך פסילה פחות מזה שהוטל.

4. מאידך, ציין ב"כ המשיבה את גיליון הרשעותיו של המערער - ואת העובדה כי משך הפסילה שהוטלה על המערער קוהרנטית לנסיבות ביצוע העבירות שבוצעו על ידי המערער, כמו גם לנסיבות האישיות.

כן הפנה לפסיקות קודמות באשר למתחם הפסילה הרלוונטי - כאשר אינו מצדיק הקלה במשך הפסילה שהושת על המערער.

5. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, ולגזר דינו של בימ"ש קמא - אני סבורה כי דין הערעור להידחות.

בית משפט קמא ציין באורח ברור, ובצדק, כי נוכח חומרת העבירות שביצע המערער ועברו התעבורתי המכביד - היה מקום לעתור למאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

עם זאת, התחשב בתסקיר החיובי שהוגש בעניינו של המערער ונוכח המדיניות המשפטית, כמו גם הלכת בית המשפט העליון בעניין כיבוד הסדרי טיעון.

מקום בו סבר בצדק בית משפט קמא כי ההסדר שנכרת עם המערער מקל - אינני סבורה, כדעתו של בימ"ש קמא, כי יש מקום להפחתה ולהקלה נוספות בעונשו של המערער באופן של צמצום משך הפסילה בפועל.

אין להתעלם מהעובדה כי המערער מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1986, לחובתו עבר מכביד, הכולל 25 הרשעות, לרבות בדבר נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה בזמן פסילה ובמהירות, נהיגה בשכרות, אי ציות לתמרורים, עקיפה בצומת, נהיגה באור אדום וללא רישיון רכב בתוקף - כמו גם אין להתעלם מסמיכות הזמנים מאז הטלת הפסילה בפועל על המערער ביום 28.1.15 - לביצוע העבירה בתיק נשוא הערעור (ב-13.1.16), באופן המצביע על הכרח בהשתת רכיב פסילה משמעותית, כזה שהוטל על ידי בימ"ש קמא.

6. מן המקובץ, אינני סבורה כי בימ"ש קמא סטה באופן קיצוני, ובכלל ממדיניות הענישה הנוהגת, או כי נפלה שגגה מאצלו המצדיקה התערבות בגזר דינו.

7. נוכח כל האמור, הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ז, 04/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת